

Съмнително е дали раята въ Сливенъ съ заправянето на Енидже-Кариеси или турския кварталъ въ централния Сливенъ е взела участие въ строежа на турскитѣ къщи подъ принудителна ангария. Отношенията между мюхамедани и християни въ Сливенъ слѣдъ окончателното установяване на първите до началото на миналия вѣкъ, ако и да не сѫ били розови, но въ тѣхъ сѫ липсвали масови, сурови насилия. Турцитѣ сѫ имали интересъ отъ едно работно и индустритално население, а което е по-важно, по-голѣмата част отъ първите поселенци на новия Сливенъ е била обдарена съ правдини. По-нататъкъ ще се приведе характерния случай съ социалното движение въ града около 1805 г., когато по-бѣдните турци въ него заедно съ сливенци убиватъ респективно своя аенинъ (турчинъ) и чорбаджия (българинъ). Наистина, съборената джамия до днешния градски съвѣтъ е била построена съ пари отъ мѣстните християнски чорбаджии, но това се длѣжи на участието имъ въ завѣрата (1821 г.), отъ която дата почва и системното революционно брожение между сливенци. Построяването чрѣзъ ангария на държавната текстилна фабрика въ Сливенъ (отъ 1842 г. нататъкъ) вече е било при условия, въ които отношенията между турци и християни се обтѣгватъ подъ явни опити за скъжсане на врѣзки между султани и рая, между владѣтели и завладѣни.

Отъ факта, че всички имена на махалитѣ на турския кварталъ въ новия Сливенъ сѫ турски, се види, че той край е билъ запазенъ само за турци. Тия махали и до днесъ носятъ турски имена, ако и вече слѣдъ освобождението да сѫ се прошарили съ българско население. Тѣ сѫ слѣдните: Ески-Намазгяхъ, Ески-Джами, Хаджи Ахъя, Айше Хатунтъ, Хаджи Хасанъ и Хаджи Махмудъ. Съ изключение на първите двѣ, които и сѫ най-стари, останалитѣ носятъ крѣстни имена. Днесъ никой отъ старите тукъ турци не помни началото на тия махали, което говори, че и най-новата отъ тѣхъ ни отнася далечъ задъ XVIII-я вѣкъ. Очевидно е, че послѣдните четири, като сравнително нови, взематъ имената на първите въ тѣхъ турски стопани, които сѫ били сравнително богати. Не винаги махалитѣ сѫ вземали имената на първите строители въ тѣхъ. Възможно е, както Хаджи Ахъя, тѣй и Айше Хатунтъ,